

[Tesdaorf.]

har haft en vis Mulighed for at se, hvordan Loven virker, og man fremefter et Aar faar endnu mere Mulighed for det, vilde det være rimeligt, om man kun forlængede Loven for 1 Aar, for saa saa hurtigt som muligt at faa de Rettelser frem, som bør foretages. Jeg ved godt, at alene ved Forandringer i de ministerielle Bekendtgørelser, der slutter sig til Loven, vil man kunne rette paa nogle Skævheder, ikke mindst med Hensyn til Pakkeforholdene og Mærkning af Æggene — det er jo den Maade, hvorpaa man kan føre den Føringelse, der konstateres for mange Sekundaæg, tilbage til Producenterne. Jeg ved godt, at man alene ved at ændre disse ministerielle Bekendtgørelser vil kunne rette paa nogle af Skævhederne, men ogsaa i selve Loven vil der ogsaa efter det, som den højtærede Landbrugsminister har sagt, vise sig at være mindre heldige Bestemmelser, naar Forholdene først træder klart frem. Jeg tror, at naar man lader Loven virke 1 Aar endnu, skulde det være muligt at komme til en saadan Klarhed, at man kunde foretage de ønskelige Rettelser i den. Jeg vil derfor spørge den højtærede Landbrugsminister, om der var Mulighed for, at man for denne Lovs Vedkommende, der har en lidt anden Karakter end de andre Love, som hænger sammen med den, kunde nøjes med en Forlængelse paa 1 Aar.

Jeg skal med disse Bemærkninger sige, at jeg baade for Tillæggets og for selve Lovens Vedkommende kan give min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg vil gerne takke ogsaa for Tilslutningen til disse 3 sidste Lovforslag. Med Hensyn til § 8 i Ægloven, som det ærede Medlem Hr. Heilesen omtalte, ligger det i Sagens Natur, at denne Paragraf ikke bliver sat i Kraft, før der er forhandlet med Producenterne.

Hvad angaar det, som det ærede Medlem Hr. Tesdorpf var inde paa, om det ikke var forkert at forlænge Ægloven for 2 Aar, vil jeg sige, at der er ikke noget som helst i Vejen for, at vi, hvis vi faar et erfaringsmæssigt Grundlag at bygge paa, kan tage Loven op til Revision, før disse 2 Aar er gaaet. Det er jo klart, at det kan man gøre, hvis det viser sig, at der er et saadant Erfaringsgrundlag. Men jeg har da ikke noget imod, at det bliver sat ind i Loven, at den skal optages til Revision i Løbet af et Aar, hvis det er et Ønske, man nærer. Foreløbig har vi, det maa siges, ikke det Erfarings-

grundsgrundlag, som er nødvendigt; men som sagt, hvis det er et Ønske, saa skal jeg ikke modsætte mig det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Tesdorpf har Ordet for en kort Bemærkning.

Tesdaorf: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Tilsagnet og vil gerne spørge, om Landbrugsministeren ved anden Behandling kunde tænke sig at stille et Ændringsforslag i den Retning.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Ja, det skal jeg meget gerne gøre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 386 af 22. Februar 1939 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Fjerkræ.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3389; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2864).

Sagen sattes til Forhandling.

Foged: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forlænge den hidtil gældende Lov indtil Udgangen af Marts 1948. Loven bestemmer i § 1, at Udførsel eller Indførsel af saavel slagtet som levende Fjerkræ ikke maa finde Sted, uden at vedkommende først har faaet meddelt Autorisation af Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Vedkommende Eksportør, eventuelt Importør, skal opfylde visse nærmere bestemte Regler for at modtage denne Autorisation, saavel for Fjerkræets Vedkommende som for de Lokalers Vedkommende, der benyttes under Fjerkræets Slagtning. Der er ligeledes bestemte Regler for Dyrlægekontrol og Mærkning af Fjerkræ. Loven tager i sin Helhed Sigte paa det samme som flere lignende Love vedrørende Landbrugsprodukter: at forhindre daarlige Varer i at komme i Handelen eller en Spredning af Sygdomme, hvor det drejer sig om levende Dyr.